

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجنیر شفیع خالقی
۱۴ می ۲۰۲۰

آیا با تقبیح کردن عملیات انتحاری و انفجاری قطع خواهد شد!؟

به ادامه عملیاتهای انتحاری و انفجاری در طول سالیان متمادی و قربانی هزاران انسان بیگناه شامل این مرز و بوم و تقبیح آن از طرف مقامات بی کفایت، حاکمان مزدور و دست نشانده، سازمان های بین المللی دفاع از حقوق بشر، نهاد

های به اصطلاح جامعه مدنی و کافه مردم افغانستان نمایان گر این واقعیت است که با مدارا و تقبیح ، برادر خواندن تروریست ها ووو... نمی توان جلو این وحشیان روسیاه تاریخ را گرفت و از شدت و حدت گرفتن وحشت و جنایت آنها کاست. سه شنبه بیست سوم ثور در دو حمله مرگبار در کابل و ننگرهار کم از کم (۵۰) نفر کشته و (۸۳) نفر زخمی شدند. و این عاشقان بهشت یک بار دیگر جرده های کثیف شان را حمله به شفاخانه صد بستر دشت برچی کابل به نمایش گذاشتند.

حمله مهاجمان انتحاری بر شفاخانه ولادی و نسائی صد بستر در منطقه دشت برچی کابل در حالی صورت گرفت که ده ها زن حامله منتظر ولادت نوزادان خود در بستر شفاخانه لحظه شماری داشتند و ده ها مادری که تازه از درد ولادت نوزادان شان رهایی یافته و در انتظار به آغوش گرفتن نوزادان شان بودند. در نتیجه این وحشت نابخشیدنی و فاجعه المناک ، برمبنای گفته سخنگوی وزارت داخله (۲۶) تن مشمول چند کودک نوزاد گشته و بیشتر از (۱۶) تن غیر نظامی دیگر شدیداً مجروح شده اند. و یازده کودک نوزاد دیگر به شفاخانه اتاترک انتقال داده شده است.

این حمله به تاریخ (۱۲ می ۲۰۲۰ میلادی) مطابق (۲۳ ثور ۱۳۹۹ خورشیدی) حوالی ساعت ده قبل از ظهر آغاز و ساعتها ادامه داشت. صفحات مجازی و رسانه های تصویری با به تصویر کشاندن فاجعه در محدوده چند جمله مشابه و تکراری از جانب مقامات و تحلیلگران سیاسی و نظامی مانند سایر حادثات فاجعه بار در گذشته هیچ راهکاری برای مبارزه علیه تروریسم و ختم این جنایات اسف بار و خانمان سوز ندارند، جز بازی های مضحک صلح و داد و گرفت برای تقسیم چوکی و قدرت.

تروریسم یک پدیده نوپیدا نیست که یک شبه مانند سمارق با یک نم نم باران و نسیم ملایم باد بهاری از زیر خاک سر بر آورده باشد. باید ریشه ها و بستر رشد و پرورش تروریسم را با منابع تمویل و تغذیه آن نشانه گیری و در جا خشکاند. مؤلفه ها و ابزارهای ممد و کمکی آن را در بطن جامعه ای بشدت دین زده که باعث رشد ، نمو ، تداوم و استمرارش شده ، صادقانه و بدون هر نوع ماسک مالی ، با کاوش و ریشه یابی تروریسم به شکل دقیق و تحقیق علمی و همه جانبه در بعد داخلی و در سطح منطقه ئی و جهانی به نبرد فراخواند. از سطحی نگری ها ، بزرگ نمائیه ها و کوچک نمائیه ها باید گذشت و با یافته های علمی و اندوخته های عملی حداقل چهار دهه گذشته انواع و اقسام تروریسم امریکائی ، پاکستانی ، ایرانی ، عربی ، قلاده های روسی ، طالبانی ، داعشی ، گلم جمعی ، شورای نظاری، گلبدینی ، لنگی پوش، نکتائی پوش ، چین و کلاه قره قل پوش ووو...را باید در ریشه خشکاند.

تروریسم مانند ریشه های کبل وحشی (علف خود روی در چمن ها) و بوته های پیچک وحشی (در کشت زارها مانند مار در گرد ساقه ها و شاخها می تند) است. تا این دو گیاه هرزه را از بیخ و بن بر نچینید، هر آن کشت و کار مؤثر و گیاهان مفید و بوته های زیبای گلستان طبیعت را تا نابودی کامل و خشکاندن شیره و ریشه آنها ، رها نمی کنند. تروریسم و حامیانش شبیه این دو نبات هرزه و مضر جامعه می باشند تا ریشه شان از بیخ و بن کشیده نشود، امکان آرامش جامعه مردود و مشکل است.

ریشه های تروریسم طالبانی و اسلافش بیشتر از یک قرن سابقه دارد که توسط ماهرترین استادان تروریسم انگیس در افغانستان با سیاست تفرقه بینداز و حکومت کن و نصب مهره های کلیدی دودمان آل یحیی بر سرنوشت جامعه ما، با قبيله پروری و قبيله سازی، بذرپاشی و کاشته شده است.

جامعه ما مملو از انسانهای مسخ شده و خواب برده است. که از مزدوران اجنبی ، حاکمان دزد قطاع الطريق، مدرسان کم دانش و مبلغان دینی قناری صفت ، ملا های مفت خور و تیکه داران دین، قلدرهای شناخته شده ، جنگ سالاران و ناقضان حقوق بشری با ایستادن در کنار و رفتن به دنبال آنها بعضی ها از مجبوریت و تعدادی از شوق بعضی ها نا

خودآگاه با دفاع کورکورانه از این تروریست ها، در مقابل انسان های صادق، امین، صلحجو، عدالت خواه، آزادیخواه، مردم دوست، دانشمندان و اهل علم و دانش قرار می گیرند و این دشمنان بشریت را بهتر و خوبتر ترجیح می دهند، حرف و عمل صد ها انسان آگاه و رسالت مند این جامعه که جان های شیرین، سرهای شوریده، خون های پاک و سرخ، زن و فرزند، مادر و پدر، خواهر و برادر، خانه و کاشانه، مال و منال زندگی خود را وقف و فدای تأمین عدالت و رفاه اجتماعی، اعمار جامعه انسانی بر بنیاد ارزشهای والای انسانی کردند و حاضر اند در این راه قربان شوند را در مقابل یک جمله ای گنده، پوچ و آکنده از تعفن، یک مفت خور دینی ارزش نمی دهند و همه چیز را از جانب غیب و به گردن خدای موهومی می اندازند.

از چنین آدم های مسخ شده چی می توان انتظار داشت!؟

انسان های شیرآباد افغانستان مسخ شده مانند مرده های متحرک سر گردان در پی قبرکن، مرده شوی و کفن کش می باشند. با تمام هوش و گوش خود شاهد روزانه صد ها جنایت از جانب دوستداران خدا و خدا پرستان، اربابان زور و زر و حامیان بین المللی شان هستند، اما متأسفانه که تابلیت های آرم بخش و خواب آور خورده اند، نمی توانند یا نمی خواهند که از خواب بیدار شوند. هیچ نیروئی نمی تواند که موفق به انجام هیچ کاری خوب یا بد در جامعه شود؛ مگر این که اعضای جامعه به طور کامل کمک شان کند.

طالبان، داعشیان، اشغالگران خارجی، جنگ سالاران، فاشیست های قومی، قلدلر های تکیه بر قدرت، و... وقتی موفق و کامکار می شوند که من و تو ای هموطن خواب برده تن، جان، مال و مکان خود را در خدمت این شریر ترین حیوانات هوشمند کره زمین قرار دهیم.

اگر ما زمینه را برای این ها مساعد نسازیم که در پهلوی خانه های ما بمب و واسکت های انتحاری بسازند و از زیر زمینی های آن گدام و انبار سلاح و مهمات جنگی بسازند. و در بدل چند روپیه پاکستانی، دالر امریکایی، تومان ایرانی، روبل روسی و ریال سعودی پشتاره مواد انفجار و صندوق مهمات آنها را به صد نیرنگ و حقه بازی تا پشت در شان در همسایگی و هم کوچگی خود نبریم. و غلمان های انتحاری شان را زنانه پوش کرده از راه و بیراهه به داخل خانه های خود آورده و برای انتحار کردن چاق و فربه نسازیم. لجام و افسار جامعه به شدت مریض و تنگ بضاعت اسلام زده خود را به دست وحشیان غارت گر و نماینده ها و دلالان سیاسی آنها ندهیم. خود را به خواب بی تفاوتی نزنیم و به قضا و قدر تیکه کرده هر آن مرداری و جنایتی که در حق آدمیزادگان صورت گیرد، از جانب خدا و به گردن خدا بیندازیم. ممکن چند نسل دیگر هم شاهد این انتحار و انفجار باشیم.

پس بر ماست که از سر مرکب جهالت فرودآمده و از خواب زندگی بیدار شویم با اتحاد و ایجاد دسته های محلی متشکل از جوانان رشید و آگاه منطقه و هماهنگی آنها در سطح منطقه و ناحیه و بالاخره تا سطح شهر و ولایت از امنیت خود، فامیل، خانه و کاشانه، از هستی مادی و معنوی خود دفاع کنیم و رشته کار را به دست خود رقم زنیم. و به شعار های میان تهی و مضحک تقبیح کردن ها و مرده باد و زنده باد، صلح خواهی و... چیزی ساخته نمی شود. سرنوشت خود را خود رقم زنید. به یاری شما فرزندان صدیق و جوانان رشید؛ داعشیان، طالبان و حامیان ملی و بین المللی شان چی که؟ بزرگ ترین و قدرتمند ترین نیروهای تا دندان مسلح هم موفق به انجام هیچ کاری شده نمی تواند. حتی در بدل کوچکترین عمل سخیف و غیر انسانی شان ناگزیر به پاسخگوئی و به شکست شرمسار و سیاه رو مانند اسلافشان با پرداخت غرامت و خسارات جبران ناپذیری متوسل شده و مجبور به ترک خواهند شد.

دو انتحار و انفجار روز سه شنبه در شفاخانه صد بستر دشت برچی کابل و ولایت ننگرهار نه بار اول است و نه بار اخیر!

مگر این که ما آگاهانه از هستی مادی و معنوی خود در برابر تروریسم و حامیانش دفاع کنیم . و مادروطن را از وجود این کثافات و پلیدیها پاک و منزه سازیم.

۱۳ می ۲۰۲۰